

РЕШЕНИЕ

№ 365

гр. Русе, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, VIII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на девети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Д. Иванов

при участието на секретаря Теодора Ив. П.
като разгледа докладваното от Ивайло Д. Иванов Гражданско дело № 20214520100843 по описа за 2021 година

Производството е образувано по иск за делба, с правно основание чл.34 от ЗС и се намира във фазата по допускането ѝ.

Предявени са обективно съединени иски от Й. Б. Б. срещу Л. Л. Б. и С. Б. Б., с правно основание чл.30 от ЗН – за намаляване на завещателни разпоредения и чл.69, ал.1 от ЗН – за делба на наследствени недвижими имоти.

Ищецът Й. Б. Б. твърди, че общата наследодателка Л. П. П. е починала на 08.11.2020г., като след смъртта си тя е оставила следните наследници по закон: Й. Б. Б. – син, С. Б. Б. – дъщеря и Л. Л. Б. – по право на заместване, по смисъла на чл.10, ал.1, пр.1 от ЗН, на починалата на 06.05.2002г. негова майка Л. Б. Б. – дъщеря на общата наследодателка и сестра на другите страни по делото. Към момента на смъртта си общата наследодателка притежавала и била собственик на следните недвижими имоти: 1. Апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.”Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м., съгласно нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и 2. Апартамент-К, находящ се в гр.Русе, ж.к.”Възраждане”, бл.”Транстрой”, вх.Г, ет.4, с площ от 88.06 кв.м. и изба № 24 от 12.69 кв.м., съгласно нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС. Със саморъчно завещание, съставено на 12.09.2004г., общата наследодателка Л. П. е завещала в полза на ответника Л. Л. Б., цялото си недвижимо и движимо имущество, пари и ценности, които към момента на нейната смърт представляват описаните два недвижими имота. Ищецът твърди, че тя по този начин е накърнила запазените части на своите наследници по закон, в нарушение на разпоредбата на чл.14, ал.2

от ЗН, които запазени части, при две и повече деца или низходящи от тях, е $\frac{2}{3}$ от имуществото на наследодателя. При така изложените факти, на основание чл.29, ал.1, пр.2 от ЗН, ищецът има право на $\frac{2}{6}$ идеални части от наследствените недвижими имоти. Втората ответница С. Б. също има право на $\frac{2}{6}$ идеални части от наследствените недвижими имоти. Ищецът желае да възстанови запазената си част от наследството, с оглед разпоредбата на чл.28, ал.1 от ЗН и впоследствие да поделят тези имоти съобразно предвидените в закона права и квоти между всички наследници по закон и заветника. Към настоящия момент на ищеца не са известни други имоти, пари и ценности оставени от общата им наследодателка. Т.е. наследствената маса се образува само и единствено от процесните два апартамента. Ищецът направил опити да решат доброволно въпроса за прекратяване на съсобствеността, но ответникът Л. Б. категорично не желал това. Поради това моли съда да постанови решение, с което да намали на основание чл.30 от ЗН завещателното разпореждане, извършено от наследодателката Л. П. П. – починала на 08.11.2020г., направено със саморъчно завещание от 12.09.2004г., в полза на Л. Л. Б., до размер на $\frac{1}{3}$ идеални части, като бъде възстановена на Й. Б. Б. неговата запазена част от наследството на общата наследодателка Л. П. П., в размер на $\frac{2}{6}$ идеални части и да бъде допуснато извършването на делба на следните недвижими имоти: Апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.”Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м. и 2. Апартамент-К, находящ се в гр.Русе, ж.к.”Възраждане”, бл.”Транстрой”, вх.Г, ет.4, с площ от 88.06 кв.м. и изба № 24 от 12.69 кв.м., между и при права: $\frac{2}{6}$ идеални части за Й. Б. Б.; $\frac{1}{3}$ идеална част за Л. Л. Б. и $\frac{2}{6}$ идеални части за С. Б. Б..

Ответникът Л. Л. Б. оспорва изцяло предявените искове, като твърди, че процесните два имота не попадат в наследствената маса останала от наследодателката Л. П. П., тъй като те са негова собственост. Баба му Л. била подставено лице при придобиването им и имотите са придобити от него с лични негови средства.

Ответницата С. Б. Б. оспорва изцяло предявените искове, като твърди, че процесните два апартамента не са част от наследствената маса на наследодателката и нейна майка Л. П. П., тъй като са били закупени с парите на нейния племенник Л. Л. Б. от обезщетението, което му е било изплатено поради смъртта на неговата майка и сестра на ответницата Л. Б. Б..

По делото са предявени от Л. Л. Б. против Й. Б. Б. и С. Б. Б. инцидентни установителни евентуални искове – главният с правно основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД за признаване нищожността като привидни на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС; евентуален иск с правно основание чл.26, ал.1, пр.1 от ЗЗД за признаване нищожността, като заобикалящи закона, на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с

район на действие РРС; евентуален иск с правно основание чл.26, ал.1, пр.1 от ЗЗД за признаване нищожността, като противоречащи на закона, на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС; евентуален иск с правно основание чл.26, ал.1, пр.3 от ЗЗД за признаване нищожността, поради нарушаване на добрите нрави, на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС и на основание чл.17 от ЗЗД да бъде признато за установено по отношение на ответниците, че Л. Л. Б. е собственик на двата процесни апартамента, тъй като той е реалният купувач по продажбите извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС и с негови средства са били закупени двата недвижими имота. Ищецът по тези иски Л. Б. твърди, че на 06.05.2002г., когато бил на 9 години, при ПТП загинали неговия брат и майка Л. Б. Б., по мъж М.. През м.февруари 2004г. баба му Л. П. продала апартамента си в гр.Русе, кв."Чародейка" и заживели на квартира на ул."Петко Д.Петков" в гр.Русе. Част от сумата получена от продажбата тя дала на вуйчо му, за да направи основен ремонт на жилището си, друга част дала на леля му, за да си закупи апартамент в гр.Русе, кв."Възраждане", а останалата част запазила за себе си. През м.август 2004г. застрахователната компания, чрез наетия от семейството му гръцки адвокат, изплатила на всички потърпевши сума в размер на общо 207 000 евро, както следва: на Л. Б. – 59 000 евро, на баба му Л. П. /майка на починалата/ - 59 000 евро, на дядо му /баща на починалата/ - 59 000 евро, на С. Б. /сестра на починалата/ - 15 000 евро, а на Й. Б. /брат на починалата/ - 15 000 евро. Сумата била преведена по сметка на представляващия ги гръцки адвокат и получени от потърпевшите. Обезщетението, което се полагало на ищеца останало на разположение и разпореждане на баба му, тъй като останал пълен сирак и живеел с нея. На 10.08.2004г., с обезщетението получено от ищеца от смъртта на майка му, неговата баба Л. П. закупила за него Апартамент № 6, представляващ мезонет разположен на ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м., находящ се в гр.Русе, ул."Вардар" № 44, вх.Б, за сумата от 29 000 евро, за което е съставен нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС. В нотариалния акт като купувач е записано името на баба му, но тя била подставено лице, тъй като към него момент ищецът бил на 11 години. На 10.12.2004г., с част от остатъка от обезщетението 30 000 евро, баба му Л. П. закупила за ищеца Апартамент К, находящ се в гр.Русе, бл."Транстрой", вх.Г, ет.4, за което е съставен нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС. В нотариалния акт като купувач е записано името на баба му, но тя била подставено лице, тъй като към него момент ищецът бил на 11 години. Ищецът твърди, че като пълен сирак получавал пенсия, а баба му била назначена за негов настойник, като двамата живеели

в апартамента в бл. "Транстрой". Другият апартамент Л. П. отдавала под наем, като с тези пари двамата се издържали. До момента, в който превели обезщетението за смъртта на майка му, неговата баба не разполагала със средства. От 2001г. била безработна, като и преди това нямала много трудов стаж. След злополуката с майката на ищеца, баба му работила няколко години – от 2004г. до 2010г., след което преустановила дейността на фирмата и живеела с парите получени от обезщетението, пенсията на ищеца и наемите от апартамента на ул. "Вардар". С парите от нейното обезщетение баба му закупила чисто нов лек автомобил „Шкода Октавия“, гараж № 19 в гр. Русе по ул. "Вардар" № 44; магазин № 4 находящ се на партера в сграда на бул. "Съединение" № 37 в гр. Русе, регистрирала „Люси“ ЕООД, чийто собственик и управител била тя с капитал на дружеството 5 000 лева и си купила дворно място в с. Басарбово, обл. Русенска. Баба му купила двата апартамента в гр. Русе за ищеца, а това се знаело и афиширало пред всички близки роднини и приятели. Тъй като към момента на сделките ищецът бил на 11 години, баба му решила, че е по-уместно имотите да са закупени на нейно име, за да може да го контролира. А за да е сигурна, че имотите ще останат наистина за него направила саморъчно завещание, с което завещала цялото си движимо и недвижимо имущество на ищеца. Счита, че саморъчното завещание следва да се счита за начало на писмен документ. През периода 2010г. – 2017г. баба му продала всички свои недвижими имоти: на 25.02.2010г. продала магазина на ул. "Съединение"; на 22.04.2016г. продала гаража на ул. "Вардар"; на 17.07.2017г. продала имота в с. Басарбово, обл. Русенска, като дала на вуйчо му Й. повече от половината сума, а през 2016г. или 2017г. продала и лекия автомобил „Шкода Октавия“. На 25.02.2010г., когато продала магазина на ул. "Съединение", до пенсионираните ѝ през 2012г. или 2013г. баба му била безработна. Тъй като не ѝ достигал осигурителен стаж се наложило да закупи такъв. Тя получавала минимална пенсия, като през 2019г. тя била в размер на 176.46 лева, а само разходите за комунални услуги били в размер на около 350 лева месечно. Към момента на откриване на наследството в банковата сметка на баба му имало около 300 – 400 лева. Единствените имоти, с които баба му Л. П. не се разпоредила приживе са неговите два апартамента. До края на живота си баба му живеела в неговия апартамент в гр. Русе, бл. "Транстрой" и всички роднини и близки на семейството знаели, че той е реалният собственик на двете жилища – мезонета на ул. "Вардар" № 44 и апартамента в бл. "Транстрой", кв. "Възраждане". Това са и съображенията за предявяването на инцидентните установителни евентуални иски.

Й. Б. Б. оспорва изцяло предявените инцидентни установителни евентуални иски. Твърди, че ако двата процесни апартамента са били закупени именно за Л. Б., то след навършване пълнолетието му, неговата покойна баба е имала на разположение 9 години за да му ги прехвърли – нещо, което тя не е направила до нейната смърт, настъпила на 71 годишна възраст. Покойната Л. П. нееднократно е била заявявала през хора, че иска да прехвърли тези жилища на някой, който би я гледал на стари години. От това очевидно е ясно, че двете жилища не са били предназначени за ищеца по насрещните иски. Оспорва и че е получавал пари от Л. П. от продажбата на апартамента ѝ в кв. "Чародейка", тъй като към момента на продажбата му не е притежавал собствено жилище и е нямало как да прави

основен ремонт на такова. Твърди и че лекият автомобил „Шкода Октавия“ е бил продаден на 22.04.2016г. от Л. Б., а не от Л. П., тъй като той е управлявал този автомобил с пълномощно от баба си, включващо клауза за продажба от упълномощения. Още през 2012г. Л. Б. е напуснал домакинството на баба си и поведе не е живял с нея, а само е харчел парите от наследството си. Твърди и че не е налице нито едно от наведените основания за нищожност на договорите за продажба на двата апартамента, по силата на които общата наследодателка Л. П. се явява техен собственик.

С. Б. Б. признава предявените инцидентни установителни евентуални иски, тъй като процесните два апартамента не са част от наследствената маса на наследодателката и нейна майка Л. П. П., защото са били закупени с парите на нейния племенник Л. Л. Б. от обезщетението, което му е било изплатено поради смъртта на неговата майка и сестра на ответницата Л. Б. Б. Към отговора си С. Б. не сочи допълнителни доказателства.

От събраните по делото доказателства, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Общата наследодателка Л. П. П. е починала на 08.11.2020г., като след смъртта си тя е оставила следните наследници по закон: Й. Б. Б. – син, С. Б. Б. – дъщеря и Л. Л. Б. – по право на заместване, по смисъла на чл.10, ал.1, пр.1 от ЗН, на починалата на 06.05.2002г. негова майка Л. Б. Б. – дъщеря на общата наследодателка и сестра на другите страни по делото. Към момента на смъртта си общата наследодателка притежавала и била собственик на следните недвижими имоти: 1. Апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.”Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м., съгласно нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и 2. Апартамент-К, находящ се в гр.Русе, ж.к.”Възраждане”, бл.”Транстрой”, вх.Г, ет.4, с площ от 88.06 кв.м. и изба № 24 от 12.69 кв.м., съгласно нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС. Със саморъчно завещание, съставено на 12.09.2004г., общата наследодателка Л. П. е завещала в полза на ответника Л. Л. Б., цялото си недвижимо и движимо имущество, пари и ценности, които към момента на нейната смърт представляват описаните два недвижими имота, образувачи наследствената маса.

От доказателствата и свидетелските показания по делото е видно, че по-голямата част от живота си Л. П. е била домакиня. Работела е рядко и е живеела скромно /свид.Мл.И./. След раждането на внука си Л., тя поема изцяло грижите за него, а дъщеря й Л. Б. поема издръжката им, като редовно изпращала пари от чужбина /показанията на свидетелите А. Т., М. И. и С. Б./. От 01.01.2001г. до 31.08.2001г. Л. П. е била назначена като продавач в ЕТ „С. Ву“, която е собственост на С. Б., за което са представени трудов договор, предизвестие и уведомление до НОИ. На 06.05.2002г. при ПТП в Република Гърция са загинали Л. Б. Б., по мъж М. и малолетният й син, което се доказва от представените по делото смъртен акт, съдебно решение и показанията на свидетелите. На 28.08.2002г. Л. П. е подала заявление до Община – гр.Русе, с което е поискала да бъде назначена за настойник на Л. Б., което е било уважено – видно от представените удостоверение изх.№ 20-00-1/03.09.2002г. на Община –

гр.Русе и последващи такива. С решение № 203/2004г., Специален 197/2003г. съдът в гр.Лариса, Република Гърция, задължава акционерно гръцко дружество за общо застраховане „Агротики аега“ със седалище в гр.Атина да заплати: на Л. П. лично сумата от 59 000 евро; на Л. П. като настойник на Л. Б. – 59 000 евро; на Б. С.ов Б. – 59 000 евро; на С. Б. Б. – 15 000 евро и на Й. Б. Б. – 15 000 евро или общо сумата от 207 000 евро. На 02.08.2004г. застрахователното дружество изплаща на адвокат П. П. сумата от 236 184.42 евро, от които 207 000 евро главница и 29 355.61 евро лихва. Няколко дни по-късно сумата е получена лично и в брой в Република Гърция от Л. П. и С. Б. – съгласно обясненията на С. Б. и твърденията на ищеца Й. Б.. Съгласно нотариален акт № 168, том 1, рег.№ 1589, нот.дело № 105 от 10.08.2004г. на нотариус Касабов с рег.№ 412 и район на действие РРС, на 10.08.2004г. Л. П. закупува Апартамент № 6, представляващ мезонет разположен на ет.2 и 3, с площ 84.13 кв.м., находящ се в гр.Русе, ул.“Вардар“ № 44, вх.Б, за сумата от 29 000 евро. На 12.09.2004г. Л. П. е направила саморъчно завещание, съгласно което завещава цялото си имущество – движимо и недвижимо на внука си Л. Б.. От представената по делото справка от Агенция по вписванията е видно, че към датата на съставяне на саморъчното завещание, П. е притежавала само апартамента по ул.“Вардар“. Единствените средства, с които тя разполагала към онзи момент са тези получени от обезщетението за смъртта на Л. Б.. От 2001г. до 2004г. П. е била безработна. С нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус Албена Александрова с рег.№ 304 и район на действие РРС, на 10.12.2004г. П. закупила Апартамент „К“ на четвъртия етаж във вх.Г, в сградата на блок „Транстрой“ в гр.Русе за сумата от 20 960 евро. Към момента на закупуването на двете жилища от страна на П., Л. Б. е бил на 11 години. С останалите пари от получените обезщетения общата наследодателка закупила чисто нов лек автомобил „Шкода Октавия“ /на 11.08.2004г./; гараж № 19 в гр.Русе, по ул.“Вардар“ № 44 /на 23.09.2004г.; магазин № 4 находящ се на партера в сграда на бул.“Съединение“ № 37 в гр.Русе /на 13.10.2004г./; регистрирала „Люси“ ЕООД, ЕИК 117623615, с капитал на дружеството 5 000 лева, чийто собственик и управител е тя /на 20.10.2004г./; купува Дворно място в с.Басарбово, обл.Русенска /на 07.09.2009г./; първоначално подпомага с по 5 000 лева всяко едно от децата си – Й. Б. за ремонт на апартамента, който той си закупил с парите от обезщетението за сестра му Л. и С. Б. за закупуване на апартамент по ул.“Плиска“ в гр.Русе, закупен с парите от обезщетението – справка писмени доказателства и изявлението на С. Б.; продължавала да подпомага ищеца Й. Б. с пари, тъй като той често бил безработен /обясненията на С. Б./; влагала пари в бизнеса. Явно бизнесът на П. не е бил печеливш, тъй като с декларации по ЗКПО, „Люси“ ЕООД, ЕИК 117623615 е декларирала следните финансови отчети: за 2008г. – загуба в размер на 201.95 лева; за 2009г. – печалба в размер на 406.41 лева; за 2010г. – загуба в размер на 3 460.70 лева и през 2011г. – дружеството не упражнява дейност. През 2014г. на Л. П. е била отпусната пенсия в минимален размер от около 170.00 лева, съгласно справката от НОИ. Ищецът Й. Б. твърди, че майка му е водела охолол начин на живот, а свидетелката М. И. твърди, че често е критикувала приятелката си, че много харчи. Съгласно показанията на свидетелите Й. Б., Д. Б. и Ф. М., всеки един от тях по някакъв начин се е възползвал от общата наследодателка – парични заеми, безвъзмездно

ползване на жилище и храна за продължителни периоди от време, като всеки един от тях е бил помолен от нея да напусне живота ѝ или е бил изгонен. Всички, те твърдят, че жилищата са били закупени с парите получени от обезщетението за смъртта на Л. Свидетелите М. И., М. Ч., А. Т. и ответницата С. Б. твърдят, че процесните две жилища са били закупени за Л. Б. с обезщетението за смъртта на майка му и всички са знаели това. Никой освен ищеца не е имал претенции за по-голяма сума от реално присъдената. С. Б. твърди, че брат ѝ заплашвал майка им за пари. През периода 2010г. – 2017г. П. продала: на 25.02.2010г. магазина на ул.“Съединение“; на 22.04.2016г. гаража на ул.“Вардар“ и лекия автомобил „Шкода Октавия“; на 17.07.2017г. имота в с.Басарбово. Единствените имоти, с които общата наследодателка не се е разпоредила са двата процесни апартамента. Л. П. е получавала пенсията на Л. Б. до навършване на пълнолетието му и наема от отдавания под наем мезонет. Част от наема – 100.00 лева П. изпращала на внука си докато следва, тъй като той получавал наследствена пенсия и стипендия за сирак в общ размер на около 230.00 лева месечно /обясненията на Л. Б./. В последните години за Л. П. реално се грижел внукът ѝ Л., тъй като синът ѝ Й. живеел в Англия, а дъщеря ѝ С. в Германия. Пенсията, която получавала е минимална, а Димитър – мъжът, с когото живеела на семейни начала починал, а разходите за жилището били в повече от пенсията ѝ. Л. Б. живеел и работел в гр.София. Получавал над 1 800 лева заплата /свид.Й. Б./ и подпомагал баба си. През последните две години от живота ѝ, той и приятелката му – свидетелката Ч., пътували редовно до гр.Русе, поне по 2 пъти месечно, за да пазаруват и наглеждат Л. П.. Посещавали я в болница, вземали я и да живее при тях в гр.София. В показанията си свидетелката М. Ч. обяснява, че в края на дните си Л. П. била силно притеснена, защото осъзнавала, че завещанието което била направила не гарантирало безпроблемно преминаване на собствеността върху процесните два апартамента да внука ѝ Л. Б., но и двамата не разполагали със средства за изповядване на сделки, които да са стабилни и да не подлежат на оспорване по съдебен ред от останалите ѝ законни наследници.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът прави следните правни изводи:

На първо място съдът следва да се произнесе по предявения от Л. Л. Б. против Й. Б. Б. и С. Б. Б. главен инцидентен установителен иск, с правно основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД за признаване нищожността като привидни на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС. По делото е доказано, че на 06.05.2002г. при ПТП в Република Гърция са загинали Л. Б. Б., по мъж М. и малолетният ѝ син. На 28.08.2002г. Л. П. е подала заявление до Община – гр.Русе, с което е поискала да бъде назначена за настойник на Л. Б., което е било уважено – видно от представените удостоверение изх.№ 20-00-1/03.09.2002г. на Община – гр.Русе и последващи такива. С решение № 203/2004г., Специален 197/2003г. съдът в гр.Лариса, Република Гърция, задължава акционерно гръцко дружество за общо застраховане „Агротики аега“

със седалище в гр.Атина да заплати: на Л. П. лично сумата от 59 000 евро; на Л. П. като настойник на Л. Б. – 59 000 евро; на Б. С.ов Б. – 59 000 евро; на С. Б. Б. – 15 000 евро и на Й. Б. Б. – 15 000 евро или общо сумата от 207 000 евро. На 02.08.2004г. застрахователното дружество изплаща на адвокат П. П. сумата от 236 184.42 евро, от които 207 000 евро главница и 29 355.61 евро лихва. Няколко дни по-късно сумата е получена лично и в брой в Република Гърция от Л. П. и С. Б. – съгласно обясненията на С. Б. и твърденията на ищеца Й. Б.. Съгласно нотариален акт № 168, том 1, рег.№ 1589, нот.дело № 105 от 10.08.2004г. на нотариус Касабов с рег.№ 412 и район на действие РРС, на 10.08.2004г. Л. П. закупува Апартамент № 6, представляващ мезонет разположен на ет.2 и 3, с площ 84.13 кв.м., находящ се в гр.Русе, ул.“Вардар“ № 44, вх.Б, за сумата от 29 000 евро, а с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус Албена Александрова с рег. № 304 и район на действие РРС, на 10.12.2004г. П. закупила Апартамент „К“ на четвъртия етаж във вх.Г, в сградата на блок „Транстрой“ в гр.Русе за сумата от 20 960 евро. Твърденията на ответниците по делото са, че въпреки, че в нотариалните актове за купувач е записана наследодателката Л. П., но теза два апартамента са били закупени от нея за нейния внук и с парите получени от него като обезщетение.

Настойникът има задължение да се грижи, възпитава и упражнява надзор над поднастойния, както и правото да го представлява пред трети лица – аргумент от чл.117, ал.2 от СК от 1985г. /отм./. Представителството важи не само за имуществени сделки, но и за всички правни действия, които трябва да се извършват от името на недееспособния. Съдът намира, че именно в това си качество Л. П. е получила и се е разпоредила с личните средства на Л. Б., присъдени като обезщетение от смъртта на неговата майка Л. Б.. Към момента на закупуването на имотите той не е могъл да формира правна воля, нещо повече чисто житейски не е разбирал ставащото, за да изкаже мнение. Л. Б. е могъл само да търпи последиците от фактическите и правни действия извършвани от неговата баба и настойник Л. П., с личните му средства. Макар това да не е редът, който предписва Семейния кодекс, Л. П. е договаряла с трети лица от свое име и за сметка на малолетния си внук. Закупуването на двата апартамента е станало с вписването на нейното име в нотариалните актове, но същата е знаела и желала имотите да останат за нейния внук, който е действителният собственик. В правната доктрина има ясно разграничаване между фигурата на подставеното лице и скритото пълномощие. В съдебната практика – не, тъй като животът е по-голям от правото и мъчно могат да се намерят „чисти“ казуси, които да попадат в едната или другата хипотеза. Във всички случаи обаче, без значение дали тя е действала като подставено лице или в ролята си на скрит пълномощник е налице персонална симулация, което прави сделките на двата процесни апартамента нищожни на основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД. Такъв е случаят /за персонална симулация/ според проф.П., за т.нар.“едностранно подставяне“ – едностранно подставяне има винаги, когато едно лице сключва сделка от свое име и със свои средства, но в придобивния документ се вписва името на трето лице /което често не знае за това/ с надеждата, че то ще приеме сделката. Често едностранно подставяне има, когато се цели едно прикрито придобиване, т.е да се симулира прикритото придобиване. Например при сделки с вещни права върху недвижими

имоти от малолетни, може да стане само в законово представителство на техните родители. Тук няма уговорка между този, който придобива и онзи, който е вписан в придобивния документ, а се разчита на този, за когото се придобива, да одобри сделката. Аналогичен е и процесния случай, именно защото се касае за придобиване на собственост в полза на малолетното дете и с негови средства, но от настойника – законния му представител, който се вписва като купувач в нотариалните актове. Следва да се отбележи, че за да има скрито пълномощие упълномощителят трябва да натовари пълномощника със задачата да извърши за негова сметка правни или фактически действия и това да не става достояние на трети лица. Разбира се малолетният Л. Б. не би могъл да формира правна воля, бил е на 11 години и такава воля вместо него е формирала неговата баба и настойник Л. П.. След закупуването на първия имот същата е направила завещание, с което завещава цялото си движимо и недвижимо имущество на внука си. Това от правна гледна точка би могло да се разглежда като отчетна сделка, с която скрито упълномощеният се отчита на пълномощника си. По делото не се спори за автентичността на завещанието, а за да е годна да породи действие отчетната сделка трябва да отговаря на изискванията на закона за този вид сделки и в това число и за едностранните такива. При подставеното лице се изхожда от схемата, че договорът е сключен между истинските страни, а тесамо „подставят“ едно трето лице между тях за удобство на единият от тях. Този подставен участник нито е преговарял, нито е плащал, нито е имал намерение да придобива. При фигурата на подставеното лице, всякога има едно съглашение между титуляра на сделката, който я сключва, от една страна, и от друга – подставеното лице, като това последната дава съгласието си да фигурира с името си в договора, като че самото то сключва договора, когато всъщност сделката е сключена от икономически заинтересувания с другата страна по договора. Тук пак е приложима хипотезата на договарянето сам със себе си, в която бабата – настойник сключва сделката със средствата на поднастойния, вписва нейното име, но няма намерение да придобива. Дълго може да се разсъждава доколко избраният от нея начин е удачен и законосъобразен, съгласно разпоредбите уреждащи договарянето сам със себе си и представителството на поднастоен. Важното в случая е, че тя е избрала този вариант, за да защити интересите на внука

си и което е вярвала, че е направила до последните дни от живота си. Малко преди да почине е осъзнала, че оставеното от нея завещание, би могло да бъде оспорено, а интересите на внука ѝ са накърнени, но към него момент вече не е разполагала с никакви средства, за да прехвърли имотите на действителния им собственик /видно от показанията на свидетелката М. Ч./. Съдът намира за несъстоятелни твърденията на свидетелите на ищеца, че Л. П. е искала да се разпорежи с процесните имоти. От свидетелските показания на свидетелката М. И. е видно, че „приятелката ѝ е живеела скромно“, от което следва, че тя доброволно е решила да живее така, въпреки наличието на правната възможност да се разпорежи поне с единия от процесните имоти, за да си осигури достойни старини. Желаети да придобият имотите не са липсвали, но нейното убеждение е било, че тези имоти са на внука ѝ, а не нейни. В подкрепа на това е и че когато П. е имала финансови затруднения, тя през периода

2010г. – 2017г. е продала закупените от нея - магазин на ул.“Съединение“; гаража на ул.“Вардар“; лекия автомобил „Шкода Октавия“ и имота в с.Басарбово. Единствените имоти, с които общата наследодателка не се е разпоредила са двата процесни апартамента именно поради убеждението ѝ, че тези имоти са на внука ѝ, а не нейни. В заключение следва да се каже, че покойната Л. П. е действала изключително и в интерес на внука си Л. Б., макар да не е избрала оптималния вариант за това, което най-вероятно се дължи на липсата на знания и умения в толкова сложна материя каквато е правото. Същата до последния си дъх е вярвала, че имотите са на внука ѝ, че тя е изпълнила задачата си да запази парите получени като обезщетение от смъртта на майка му по възможно най-добрия начин.

Поради гореизложеното съдът намира, че договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС са нищожни на основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД - сключени като привидни договори, тъй като купувачката по тях Л. П. е действала като подставено лице и тази нищожност следва да бъде прогласено с настоящото съдебно решение.

Съгласно чл.17, ал.1 от ЗЗД, ако страните прикрият сключеното между тях съглашение с едно привидно съглашение, прилагат се правилата относно прикритото, ако са налице условията за неговата действителност. В конкретния случай по изложените по-горе съображения, с договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС страните са прикрили малолетният купувач Л. Б., чрез поставеното лице – неговия настойник Л. П.. Съдът намира, че за тези два прикрити договора за продажба на недвижими имоти с купувач малолетното лице, са налице изискванията за неговата действителност – сключен е в писмена форма, налице е предмет, основание, определени са насрещните задължения и постигнато съгласие между страните. Предвид гореизложеното съдът намира, че са налице изискванията за действителността на договорите за продажба с купувач малолетното лице Л. Б., поради което следва да се признае за установено, че с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС между В. В. П., действащ лично и като ЕТ „Лучия – ВП – Валентин Петров“ и И. А. П. – като продавачи и малолетният Л. Л. Б., действащ чрез своя настойник Л. П. П. – като купувач е налице сключен договор за продажба на следния недвижим имот: жилище - апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.“Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м., състоящ се от кухня, дневна, две спални и сервизни помещения, при граници на жилището на втория етаж: апартамент № 4, вътрешен двор и стълбищна клетка и граници на жилището на третия етаж: апартамент № 8, вътрешен двор и стълбищна клетка, заедно с избено помещение № 3 от 8.82 кв.м., при граници на избата: изба № 2, коридор, улица и стълбищна клетка, заедно с 4.260% идеални части от общите части на сградата и от

отстъпеното право на строеж върху дворното място, представляващо парцел I-4439, 4436 и 4435, в квартал 407 по плана на гр.Русе, за цена 29 000 евро, която сума продавачите са получили изцяло и в брой от купувача, както и че с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС между П. Т. К. и С. Х. К. – като продавачи и малолетният Л. Л. Б., действащ чрез своя настойник Л. П. П. – като купувач е налице сключен договор за продажба на следния недвижим имот: Апартамент „К“, находящ се в гр.Русе, по ул.“Воден“ № 1, кв.“Възраждане“, бл.“Транстрой“, вх.Г, ет.4, състоящ се от две стаи, хол, кухня и сервизни помещения, с площ от 88.06 кв.м., при граници: двор, улица, апартамент „И“ и стълбище, заедно с избено помещение № 24 с площ 12.69 кв.м., при граници: изба № 23, улица и изба № 20, заедно с 1.467% идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж, за сумата от 20 860.60 лева, която сума продавачите са получили напълно и в брой от купувача.

Поради уважаването на главния инцидентен установителен иск с правно основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД във вр.с чл.17, ал.1 от ЗЗД, съдът не следва да се произнася по останалите предявени евентуални инцидентни установителни иски.

Поради уважаването на главния инцидентен установителен иск с правно основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД във вр.с чл.17, ал.1 от ЗЗД, съгласно който собственик на процесните два апартамента се явява ответника Л. Б., следва да бъдат отхвърлени предявените от Й. Б. Б. против Л. Л. Б. и С. Б. Б., иски да бъде намалено на основание чл.30 от ЗН завещателното разпореждане, извършено от наследодателката Л. П. П. – починала на 08.11.2020г., направено със саморъчно завещание от 12.09.2004г., в полза на Л. Л. Б., до размер на 1/3 идеални части, като бъде възстановена на Й. Б. Б. неговата запазена част от наследството на общата наследодателка Л. П. П., в размер на 2/6 идеални части и да бъде допуснато извършването на делба на следните недвижими имоти: Апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.“Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м. и 2. Апартамент-К, находящ се в гр.Русе, ж.к.“Възраждане“, бл.“Транстрой“, вх.Г, ет.4, с площ от 88.06 кв.м. и изба № 24 от 12.69 кв.м., между и при права: 2/6 идеални части за Й. Б. Б.; 1/3 идеална част за Л. Л. Б. и 2/6 идеални части за С. Б. Б., като неоснователни, тъй като недвижимите имоти не са част от наследството на Л. П., а от там и съсобствени между страните по делото като нейни законни наследници.

На основание чл.78, ал.1 и ал.3 от ГПК и поради уважаването на предявения инцидентен установителен иск и отхвърлянето на исовете за намаляване на завещателно разпореждане и за делба, ищецът Й. Б. Б. следва да бъде осъден да заплати на ответника Л. Л. Б. направените по делото разноси в размер на 5 104.86 лева – заплатени държавни такси за вписване на насрещна искова молба и издаване на удостоверения; такса за издаване на удостоверение от НОИ, разноси за превод на писмени доказателства, такси платени на СГКК, държавна такса за предявения главен инцидентен установителен иск и възнаграждение на редовно упълномощения адвокат.

На основание чл.78, ал.3 от ГПК и предвид отхвърлянето на исовете за намаляване на завещателно разпореждане и за делба, ищецът Й. Б. Б. следва да бъде осъден да заплати

на ответницата С. Б. Б. направените по делото разноси в размер на 2 400.00 лева – заплатено възнаграждение на редовно упълномощения адвокат.

На основание чл.10 от ТДТССГПК и предвид отхвърлянето на предявените иски за делба и за намаляване на завещателно разпореждане, ищецът Й. Б. Б. следва да бъде осъден да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, държавна такса в размер на 100.00 лева.

По изложените съображения и на основание чл.235 и сл. от ГПК, съдът

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА НИЩОЖНОСТТА на договорите за продажба на недвижими имоти извършени с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС, по силата на който В. В. П., с ЕГН: *****, действащ лично и като ЕТ „Лучия – ВП – Валентин Петров“ – с прекратена дейност и И. А. П., с ЕГН: *****, са продали на Л. П. П., с ЕГН: ***** – като купувач, следния недвижим имот: жилище - апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.”Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м., състоящ се от кухня, дневна, две спални и сервизни помещения, при граници на жилището на втория етаж: апартамент № 4, вътрешен двор и стълбищна клетка и граници на жилището на третия етаж: апартамент № 8, вътрешен двор и стълбищна клетка, заедно с избено помещение № 3 от 8.82 кв.м., при граници на избата: изба № 2, коридор, улица и стълбищна клетка, заедно с 4.260% идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху дворното място, представляващо парцел I-4439, 4436 и 4435, в квартал 407 по плана на гр.Русе и с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС, по силата на който П. Т. К., с ЕГН: ***** и С. Х. К., с ЕГН: *****, са продали на Л. П. П. с ЕГН: *****, следния недвижим имот: Апартамент „К“, находящ се в гр.Русе, по ул.”Воден“ № 1, кв.”Възраждане“, бл.”Транстрой“, вх.Г, ет.4, състоящ се от две стаи, хол, кухня и сервизни помещения, с площ от 88.06 кв.м., при граници: двор, улица, апартамент „И“ и стълбище, заедно с избено помещение № 24 с площ 12.69 кв.м., при граници: изба № 23, улица и изба № 20, заедно с 1.467% идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж, на основание чл.26, ал.2, пр.5 от ЗЗД - сключени като привидни договори, тъй като купувачката по тях Л. П., с ЕГН: *****, е действала като подставено лице.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че с нотариален акт № 168, том I, рег.№ 1589, нот.дело № 105/10.08.2004г. на нотариус № 412 с район на действие РРС между В. В. П., с ЕГН: *****, действащ лично и като ЕТ „Лучия – ВП – Валентин Петров“ – с прекратена дейност и И. А. П., с ЕГН: ***** – като продавачи и малолетният Л. Л. Б., с ЕГН: *****, действащ чрез своя настойник Л. П. П., с ЕГН: ***** – като купувач, е налице сключен договор за продажба на следния недвижим имот: жилище - апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.”Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от

84.13 кв.м., състоящ се от кухня, дневна, две спални и сервизни помещения, при граници на жилището на втория етаж: апартамент № 4, вътрешен двор и стълбищна клетка и граници на жилището на третия етаж: апартамент № 8, вътрешен двор и стълбищна клетка, заедно с избено помещение № 3 от 8.82 кв.м., при граници на избата: изба № 2, коридор, улица и стълбищна клетка, заедно с 4.260% идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж върху дворното място, представляващо парцел I-4439, 4436 и 4435, в квартал 407 по плана на гр.Русе, за цена 29 000 евро, която сума продавачите са получили изцяло и в брой от купувача, както и че с нотариален акт № 89, том IX, рег.№ 6323, нот.дело № 961/10.12.2004г. на нотариус № 304 с район на действие РРС между П. Т. К., с ЕГН: ***** и С. Х. К., с ЕГН: ***** – като продавачи и малолетният Л. Л. Б., с ЕГН: *****, действащ чрез своя настойник Л. П. П. с ЕГН: ***** – като купувач е налице сключен договор за продажба на следния недвижим имот: Апартамент „К“, находящ се в гр.Русе, по ул.“Воден“ № 1, кв.“Възраждане“, бл.“Транстрой“, вх.Г, ет.4, състоящ се от две стаи, хол, кухня и сервизни помещения, с площ от 88.06 кв.м., при граници: двор, улица, апартамент „И“ и стълбище, заедно с избено помещение № 24 с площ 12.69 кв.м., при граници: изба № 23, улица и изба № 20, заедно с 1.467% идеални части от общите части на сградата и от отстъпеното право на строеж, за сумата от 20 860.60 лева, която сума продавачите са получили напълно и в брой от купувача.

ОТХВЪРЛЯ предявените от Й. Б. Б. от *****, с ЕГН: *****, против Л. Л. Б. от *****, с ЕГН: ***** и С. Б. Б. от гр.София, ул.“Христо Силянов” № 45, с ЕГН: *****, искове да бъде намалено на основание чл.30 от ЗН завещателното разпореждане, извършено от наследодателката Л. П. П. – починала на 08.11.2020г., направено със саморъчно завещание от 12.09.2004г., в полза на Л. Л. Б., до размер на 1/3 идеални части, като бъде възстановена на Й. Б. Б. неговата запазена част от наследството на общата наследодателка Л. П. П., в размер на 2/6 идеални части и да бъде допуснато извършването на делба на следните недвижими имоти: Апартамент № 6 – мезонет, находящ се в гр.Русе, ул.“Вардар № 44, вх.Б, ет.2 и 3, с площ от 84.13 кв.м. и 2. Апартамент-К, находящ се в гр.Русе, ж.к.“Възраждане“, бл.“Транстрой“, вх.Г, ет.4, с площ от 88.06 кв.м. и изба № 24 от 12.69 кв.м., между и при права: 2/6 идеални части за Й. Б. Б.; 1/3 идеална част за Л. Л. Б. и 2/6 идеални части за С. Б. Б., като НЕОСНОВАТЕЛНИ.

ОСЪЖДА Й. Б. Б. от *****, с ЕГН: *****, да заплати на Л. Л. Б. от *****, с ЕГН: *****, сумата от 5 104.86 лева /пет хиляди сто и четири лева и осемдесет и шест стотинки/ - направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Й. Б. Б. от *****, с ЕГН: *****, да заплати на С. Б. Б. от гр.София, ул.“Христо Силянов” № 45, с ЕГН: *****, сумата от 2 400.00 /две хиляди и четиристотин/ лева – направени по делото разноски.

ОСЪЖДА Й. Б. Б. от *****, с ЕГН: *****, да заплати по бюджетната сметка на Районен съд – гр.Русе, сумата от 100.00 /сто/ лева – държавна такса за отхвърления иск за делба.

Решението може да се обжалва в двуседмичен срок от връчването му на страните

пред Русенски окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Русе: _____